

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200920
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2719200920.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľubice Spálovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 2.355,26 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Csp/38/2019-57 zo dňa 7. apríla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. r u š í a v zrušenom rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil v časti o zaplatenie 971,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 971,67 eura od 02.12.2016 až do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 150 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 150 eur od 02.12.2016 až do zaplatenia. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, žiadať zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Výrokom IV. vrátil žalobcovi titulom zaplateného súdneho poplatku sumu 60,60 eura prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

1.1 Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 2 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), čl. 3 ods. 1, čl. 3b 1, čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 145 ods. 2, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1.2 Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1803637 zo dňa 15.05.2015 a žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000 eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 27,88 %. Ide o bezúčelový spotrebiteľský úver, celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť je vo výške 8.778,60 eura, celkové náklady spotrebiteľa sú vo výške 3.778,60 eura, sadzba poistenia 2,90 %, splátka s poistením 150,55 eura, priemerná hodnota RPMN 18,34 %, odplata 27,88 %, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy, splátka vo výške 146,31 eura bez poistenia, počet splátok 60, prvá splátka splatná dňa 20.06.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 05/2020, mesačná výška poistenia 4,24 eura, RPMN 27,88 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,90 %. Súd prvej inštancie preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať.

Súd preskúmal zmluvu aj z pohľadu obsahu neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a vyslovil názor, že úver obsahuje ročnú úrokovú sadzbu 27,88 %, čo je neprimeraná výška úroku z úveru a je nekalou obchodnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Priemerná výška úrokov poskytovaných bankami pri spotrebiteľských úrokoch v máji roku 2015 bola podľa NBS 9,93 %, v predmetnej veci išlo skoro o trojnásobné navýšenie úroku. Žalobca v konaní nepreukázal, že by bola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná, z tohto dôvodu súd prvej inštancie považoval v zmluve dohodnutý úrok vo výške 27,88 % ročne za neprijateľnú zmluvnú podmienku a v tejto časti je potom zmluva o úvere z tohto dôvodu neplatná a úrok z úveru sa považuje za nedohodnutý. Súd prvej inštancie uviedol, že ak sa úrok z úveru považuje za nedohodnutý a absentuje v danej zmluve o úvere z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky a úroková sadzba je zákonnou náležitosťou zmluvy o úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., potom sa úver z tohto dôvodu považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b). Žalobca si v konaní uplatnil aj náklady vo výške 255,90 eura, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, tieto náklady však v konaní nepreukázal, nepredložil žiadne dôkazy o vzniknutí nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, a preto súd žalobcovi nepriznal uplatnenú sumu vo výške 255,90 eura. Súd prvej inštancie mal v predmetnej sporovej veci preukázané, že žalovanej bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súčasne súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi právo na náhradu nákladov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 255,90 eura. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu vo výške 4.683,90 eura. Následne po podaní žaloby, žalovaná uhradila žalobcovi celkovo sumu vo výške 1.121,67 eura (971,67 eura + 150 eur). Celkovo žalovaná zaplatila žalobcovi na úhradu pohľadávky sumu vo výške 5.805,57 eura. Uvedená pohľadávka je preto preplatená o 805,57 eura (poskytnuté 5000 eur - uhradené pred žalobou 4.683,90 eura - uhradené po podaní žaloby 1121,67 eura) a z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.3 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. tak, že úspešnej strane v konaní - žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože si náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčíslila, v konaní bola nečinná a trovy jej nevznikli. Žalobca ako neúspešná strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Z týchto dôvod súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a súvisiacom výroku III napadol v zákonom stanovenej lehote žalobca z dôvodu uplatneného podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná, a preto považuje napadnutý rozsudok za nesprávny. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 27,88 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, pretože jedinou odplatou poskytnutého úveru je zmluvný úrok. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Žalobca poukázal na skutočnosť, že dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 27,88 % nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej Ministerstvom financií SR. Žalobca podoporne poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 5Co/181/2017-74 zo dňa 25.01.2018, č. k. 5Co/289/2017 zo dňa 13.02.2018.

2.2 Žalobca tiež uviedol, že žalovaná zaplatila ďalšiu splátku v sume 70,00 eur dňa 22.04.2020, a preto berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 70,00 eur späť a navrhol odvolaciemu súdu konanie v tejto časti zastaviť. Vo zvyšku trvá na podanej žalobe a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, ako uviedol v odvolacom návrhu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané

náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec v zrušenej časti vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý súd vyhlásil po čiastočných späťvzatiach žaloby a následnom zastavení konania v časti 971,67 eura s príslušenstvom a v časti 150 eur s príslušenstvom.

6. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. tým, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pod právnym posúdením je potrebné rozumieť činnosť súdu, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzuje právny záver a aplikuje konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov sa jedná vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver.

7. Základnou otázkou, ktorú bolo potrebné vyriešiť v odvolacom konaní s poukazom na odvolaciu námietku žalobcu, bola otázka správnosti záverov súdu prvej inštancie, ktorý považoval v zmluve dohodnutý úrok vo výške 27,88 % ročne za neprijateľnú zmluvnú podmienku, v tejto časti potom zmluvu o úvere z tohto dôvodu neplatnú a úrok z úveru za nedohodnutý.

8. Z obsahu preskúmaného spisu odvolací súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá dňa 15.05.2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere vo výške 5.000 eur s ročnou úrokovou sadzbou 27,88 % a ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 27,88%.

9. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na skutkové zistenia (ročná úroková sadzba a RPMN vo výške 27,88 %) použil ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané), použitie ktorého je však vylúčené, pretože ide o primeranosť ceny - zmluvného úroku. Primeranosť ceny upravuje ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.), ktoré však súd prvej inštancie nepoužil a následne neaplikoval ustanovenia § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré sú vykonávacím predpisom k citovanému ustanoveniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

10. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval právne predpisy, odvolací súd preto konštatuje, že odvolací dôvod, uplatnený žalobcom v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) je daný.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

13. Podľa odvolacieho súdu je intenzita nesprávnosti konania súdu prvej inštancie v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, pričom dané pochybenie nie je možné napraviť v odvolacom konaní. Odvolací súd preto s poukazom na uvedenú argumentáciu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a závislom výroku III. z dôvodov uvedených v § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

15. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

16. Po vrátení veci súd prvej inštancie vec opätovne preskúma v zrušenom rozsahu a v tomto rozsahu sa bude zaoberať vecnou a právnou dôvodnosťou žalobcom uplatneného nároku. Dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku bude posudzovať v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, keď sa vyrovná aj s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní, pričom dôkazné bremeno na preukázanie tvrdení spočíva na žalobcovi. Súd prvej inštancie vykonané dokazovanie komplexne vyhodnotí, následne vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. riadne odôvodní s prihliadnutím na konkrétne zistenia vo veci. Súd prvej inštancie rozhodne aj o ďalšom čiastočnom späťvzatí žaloby, uplatnenom v rámci odvolania.

17. Súd prvej inštancie súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).